

[Forsvarsministeren.]

af de Varer, som vi selv sender ned til vore Tropper, og naar man bruger disse særlige Pengesedler, er det naturligt, fordi man vil hindre det, der altid kan være en Risiko for, nemlig at der opstaar en vis Sortbørs-handel. Derfor er det i første Række en Foranstaltning, der om jeg saa maa sige bliver inden for vore fire Vægge, idet det altsaa er Meningen, at Sedlerne skal bruges til de Smaafornödenheder, som man paa forskellig Vis sender til Soldaterne, og som de ligesom her i Landet kan købe i de Ud-salg, vi ogsaa maa oprette og opretholde dernede.

Med disse Bemærkninger skal jeg endnu en Gang takke for Lovforslagenes velvillige Modtagelse. Hvad angaar Spørgs-maalet det engelske Løfte med Hensyn til Flygtningenes Fjernelse, vil min Kollega Udenrigsministeren nu sige et Par Ord. Jeg vil blot til Slut sige, at det glæder mig, at Forslagene bliver underkastet en Udvalgs-behandling, idet der i Forslaget om Rets-plejen ved Brigaden er et Par Forhold, jeg gerne vilde drøfte med Udvalget, et Par Til-føjelser, ikke af principiel, men af prak-tisk Karakter, som jeg gerne vilde drøfte, og med Hensyn til hvilke det eventuelt kan blive nødvendigt at fremsætte et Ændrings-forslag til Lovforslagets anden Behandling.

Udenrigsministeren

(Gustav Rasmussen):

Flere af de ærede Ordførere omtalte den britiske Regerings Tilsagn om at hjælpe os med at komme af med de tyske Flygt-ninge, vi endnu har her i Danmark, og jeg vil gerne af den Grund, ogsaa under Hen-syn til den Betydning, som dette Forhold har under Overvejelserne af det Forslag, Forsvarsministeren har fremsat, med For-mandens Tilladelse læse et Stykke, det af-gørende Stykke, i den Note, hvori den dan-ske Regering beder den engelske om et saa-dant Tilsagn, og den engelske Regerings Svar.

Det var saadan, at jeg under en Sam-tale med den engelske Gesandt gav ham en Note af 1. Februar, som var skrevet efter Drøftelse i Regeringen og efter Forhand-ling i Det udenrigspolitiske Nævn. I denne den danske Note af 1. Februar staar der om Flygtningespørgsmaalet:

„Som De ved, bestaar der en nøje Sammenhæng mellem det foreliggende Spørgsmaal“

— det vil sige Spørgsmaalet om Afsendelse af danske Tropper til den britiske Zone — „og Tilstedeværelsen af de tyske Flygt-ninge i Danmark. Den danske Regering havde Grund til at vente, at disse Flygt-ninge, som ved en Tvangsforanstaltning af den tyske Besættelsesmagt blev anbragt i Danmark mod de danske Myndigheders Protest, var blevet fjernet fra Landet sam-men med den tyske Besættelleshær i Lø-bet af Sommeren 1945. Det har været en meget stor Skuffelse for Regeringen og den danske Befolkning, at dette ikke er sket, og at der næsten to Aar efter Tysk-lands Kapitulation endnu befinder sig ca. 180 000 tyske Flygtninge i Danmark. Det er nødvendigt at bevogte disse Flygtninge, og denne Bevogtning maa nødvendig-vis i væsentligt Omfang besørges af dan-ske Soldater. Denne Bevogtning kan ikke ophæves, da det i saa Fald ikke vilde kunne forhindres, at det Fremmedele-ment, som Flygtningene udgør i Dan-mark, fik Indpas i det danske Samfund og blandedes med den danske Befolkning, hvilket den kgl. Regering ikke vil tillade.

Saa længe Bevogtningen af Flygtningene maa opretholdes, kan der ikke uden de største Vanskeligheder afses militært Mandskab til Løsning af Opgaver uden for Landets Grænser.

Naar den kgl. Regering ikke desto mindre herved erklærer sig rede til at søge Rigsdagens Samtykke til en Overens-komst mellem den danske og den britiske Regering om, at Danmark med det fore-slaaede Troppekontingent af ca. 4 000 Mand deltager i Tysklands Besættelse, er det derfor i sikker Forventning om, at Spørgsmaalet om Flygtningenes Hjem-sendelse finder en Løsning i Løbet af de nærmeste Maaneder. Saasart den kgl. Regering modtager en Forsikring i saa Henseende fra den britiske Regering, vil den rette sine Bestræbelser paa at over-vinde de forhaandenværende praktiske Vanskeligheder med Henblik paa at gen-nemføre Kontingentets Afsendelse.“

I den Samtale, som jeg før nævnte at jeg havde med den engelske Gesandt, søgte jeg yderligere at gøre det klart, hvor stor Betydning det havde, at vi fik et Tilsagn fra den britiske Regering om, at den vilde hjælpe os af med de tyske Flygtninge.

Den engelske Regerings Svar, som jeg havde bedt om at maatte faa saa hurtigt som muligt, blev givet i en Note af 10. Februar